

Covid-19-pandemien: Er vi på rett spor?

Meninger

Av

Odd Gunnar Skagestad

1. november 2020 | 23:08

(Koronatest, korona test, prøve, Corona, korona, koronasmitte.) Foto: Jil Yngland / NTB

Myndigheter og media forteller at vi er inne i en periode «bølge nr.2» med sterkt økende smittespredning – både globalt og her i Norge. Dette er åpenbart en korrekt observasjon.

Men hvordan ser denne – isolert sett alarmerende – utviklingen ut i en større sammenheng?

Både på verdensbasis og i Norge ser vi en bemerkelsesverdig utvikling med en sterkt negativ samvariasjon i forholdet mellom smittespredning og dødelighet.

Dersom vi tar for oss utviklingen på verdensbasis i det siste halvåret (6-månedersperioden fra medio april til medio oktober), viser nettstedet [Worldometer](#) tall for henholdsvis nye smittetilfeller pr. dag og nye antall døde pr. dag (målt som rullerende gjennomsnitt pr uke). Her fremkommer følgende informasjon:

Nye smittetilfeller pr. dag: Medio april 77.531, medio oktober 328.736, dvs. en økning på 251.205 pr. dag i absolutte tall. Dette innebærer mer enn en 4-dobling, eller en økning på 324 prosent.

Nye dødsfall pr. dag: Medio april 6.948, medio oktober 5.165, dvs. en nedgang på 1.783 pr. dag i absolutte tall. Dette innebærer en nedgang på mer enn en fjerdedel, eller 27 prosent.

Noe av økningen i i antallet nye smittetilfeller skyldes selvsagt at mange flere blir testet, nå enn for et halvt år siden. Men når dødeligheten har falt så markant, er det grunn til å tro at noe av årsaken (i tillegg til bedre behandlingsformer) kan ligge i at viruset muterer (blir mindre dødelig).

På det overordnede plan kan vi altså – uansett årsakssammenhenger – observere et utviklingsbilde som blir mildt sagt underkommunisert – fra myndighetshold så vel som fra media.

Det som nå er særlig bekymringsfullt, er de samfunnsmessige skader som forårsakes av de inngripende tiltakene (globalt og i Norge) som treffes og videreføres for å få bukt med Covid-19-pandemien. Vi snakker om skader som synes ute av proporsjoner i forhold til de positive effektene av tiltakene. En sak for seg er de generelle økonomiske konsekvensene, en annen sak kan være de medisinske og helsemessige konsekvensene av at korona-bekjempelsen går på bekostning av andre helsetiltak og pasientbehandling.

Blant de mest skremmende konsekvenser er likevel hvordan folk flest ukritisk aksepterer at myndighetene som ledd i pandemi-bekjempelsen kan tilta seg grunnlovsstridige og menneskerettighetsstridige fullmakter. Med en vedvarende *de facto* unntakstilstand utgjør denne utviklingen i sin konsekvens en trusel mot demokratiet. Vi får rett og slett et mer fryktbasert samfunn – noe ingen av oss har godt av.

Dette er noe som burde oppta oss alle – ikke minst pressen, som på dette området knapt kan sies å ha oppfylt sitt samfunnsoppdrag som kritisk korrektiv til øvrighetenes definisjonsmakt. Problemet synes hittil kun å ha engasjert enkelte filosofer og jurister.

``

Odd Gunnar Skagestad.